

Grundlag, og saa siger den høitærede Minister: Med Fornøielse; det er netop det Grundlag, jeg vil forhandle paa. Det forekommer mig at være fuldkommen i sin Orden. Ministeriets Stilling her mangler slet ikke Forklaring. Jeg finder det fuldstændig rimeligt, at ikke blot dette Ministerium bærer sig saaledes ad, men at overhovedet et Ministerium, naar det faar det ganste, som det vil have det, ikke forlanger Mere. Som sagt, denne noget irriterede Stemning bredte sig til mange forskjellige Sider. Jeg skal ikke tale om det ærede Medlem fra Hjørring (Vertelsen), der talte om Gæsfene og Gasen. Jeg havde et tydeligt Indtryk af, at han mente noget Sarkastisk dermed, uagtet jeg ikke forstod, hvad han mente. Men ogsaa det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen), min ærede Nabo, gjorde et særdeles retskaffent Forsøg paa at være mere blodig, end han pleier at være. Jeg skal ikke tale om den Maade, hvorpaa han omtalte sine ærede Kolleger i Udvalget som Medlemmer, der ved en Feiltagelse vare komne derind, og som ikke kjendte til den Sag, hvormed de havde faaet at gjøre. Det forekommer mig forresten, at det er af den Slags Ting, som maa trænge til Marv og Ben. Heller ikke skal jeg komme ind paa hans Udtalelse om min egen Bankundighed udi juridiske Materier; thi det er Noget, jeg kan bære. Men sært slaaende var det, hvad han sagde om Irland. Han sagde, at vi lignede Irlanderne, og derved tænkte han paa Folk, som holde lange og unyttige Taleer, samtidig med, at han selv holdt en lang og — jeg veed ikke, om det var en meget nyttig Tale. Det forekommer mig, at det ærede Medlem kan med No siige, at naar man ønsker et Exemplar af en Irlander, kan man ikke finde noget bedre end det ærede Medlem. Det er imidlertid ikke for at siige det ærede Medlem disse Behageligheder, at jeg henvender mig til ham, men det ærede Medlem kom ind paa at oplyse os om adskillige Ting, hvorover han mente, at jeg havde taget feil, saaledes med Hensyn til dette Benteudvalg. Der gjorde det ærede Medlem et Tilbød til at negte, at det var Forsubstningen, da Udvalget blev nedsat, at det skulde vente paa de Overveielser, der samtidig skulde finde Sted i Ministeriet. Men det ærede Medlem endte med at erkjende, at det virkelig var udtalt her i Thinget af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad). At det virkelig ogsaa er udtalt af den ærede Ordfører, citerede jeg igaar to Steder for af Lidenden. Nu har den ærede Ordfører været saa heldig at finde et Sted, der synes at siige det Modsatte; men det er, fordi han kun læste Begyndelsen af, hvad han havde sagt. Dersom han havde læst et Par Linier ned, saa vilde han have set, at det, som Udvalget ogsaa kunde gjøre, foruden at vente paa Ministeriets Overveielse, var mulig i denne Samling at skrive en Betænkning, som den

ærede Ordfører siger, at han vilde sætte megen Pris paa. Jeg tror altsaa, at man kan fastholde, at det var Forsubstningen fra alle Sider, at det var et Benteudvalg. Nu vil jeg imidlertid gjerne modtage den Udfyldning, som det ærede Medlem fra Randers (N. P. Jensen) gav for sit Benteudvalg, idet han henviste til den ærede Formand for Udvalget og fastede Skylden paa ham. Det afgang af Formanden, hvorledes Udvalget skulde sidde og vente; det maatte altsaa være Formanden, der bar hele Ansvaret for Udvalgets Arbejde, og den Ære vil jeg ligesaa lidt forskjætte ham, som han vil berøve os den Ære, som vi paa anden Maade kunne have krav paa. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds er ikke Formand og er altsaa ustyldig i den Sag. Jeg tror, at det ærede Medlem er i mange Forhold mere udfyldig, end han selv antager. Jeg har ved flere Leiligheder lagt Mærke til, at han har en Forestilling, som om han sad i Tilværelsens Centrum; og holdt alle Raadene i sin Haand, medens han dog meget snarere minder om Fluens, som ved Uagtsomhed kan komme ind i et saadant Bøv.

Den ærede Ordfører (Vojten), hvem jeg maa gjøre et Par Bemærkninger til, var stærkt forbitret over, at nu skulde denne Straffelov bruges, som han sagde, ligesom Hærløven. Men den Forbindelse, hvori disse Love ere satte, have ikke vi sat dem i. Det var den ærede Ordfører, som igaar begyndte at fortælle os, at ifjor gjorde de Herrer den store Binding med Hærløven, denne Million, og iaar gjorde vi atter denne Binding, og han knyttede da aubenbart disse to Ting sammen; thi de skulde høre sammen. Jeg tror derfor, at det er en rimelig og paastjænnelsesværdig Indrømmelse fra vor Side, at vi lade disse to Ting følges sammen ogsaa udenfor Salen. Ifjor fik de Herrer Hærløven — og Glæden derover have de ikke forvundet endnu — iaar faae de Bøien. De to Ting høre virkelig sammen. Jeg tror at Bøiestraffen ikke kan siges at være Konsekvensen af Hærløven paa nogen Maade. Jeg vil snarere betragte Bøiestraffen som en Tilgift, som en Slags Blomst i Toppen af den Krandselæge, som de Herrer bagte ifjor, og saaledes passer den ganste til det Resultat, som de Herrer bragte tilfjore ifjor. Nei, det ærede Medlem har Lov til at være saa glad over sine Resultater som muligt, og jeg har lagt Mærke til, at det ærede Medlem kun er i Tvivl, naar han overhovedet er i Tvivl, om hvilken af de to Parter, der have forhandlet sammen, der har Grund til at være mest glad. Det er en Tvivl, som jeg ikke skal dvæle længe ved, da jeg ikke tror, at vi Andre dele den, idet vi Andre godt kunne se, hvem der har Grund til at være glad. Men jeg forskaar det ærede Medlems Stilling ved denne og andre politiske Afgjørelser bedre, efter at jeg har hørt hans B Lemit mod mig idag; thi han gjorde gjælf-